

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/797/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221655
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4412221655.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova 25 v konaní zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v sume 3779,54 Euro, sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .
Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania **z a m i e t a** .
Súd žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.9.2012 žalobkyňa súdu doručila žalobu, ktorou sa domáha, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť jej 3779,54 Euro titulom škody (629,92 Euro nemajetková ujma + 3149,62 Euro majetková škoda) a to podľa zákona 514/2003 Z.z., ktorá škoda jej vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky a to v exekučnej veci vedenej na tom súde medzi oprávnenou: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinným: V. Č.. V žalobe uviedla, že súdny exekútor predložil návrh žalobkyne na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Nové Zámky. Prijatím tejto žiadosti došlo k založeniu zákonnej povinnosti tohto súdu zaoberať sa s danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to zákonom ustanovenej dobe. Podľa zákona č. 233/1995 Z.z. exekučný súd bol povinný o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd však o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol až dňa 3.5.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, čo znamená, že k rozhodnutiu o žiadosti udelenia poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 118 dní). Tieto skutočnosti žalobkyňa považuje za nesprávny úradný postup jednak preto, že nebolo vydané rozhodnutie zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a bol vykonaný úradný postup bez splnenia zákonných podmienok, v dôsledku čoho jej vznikla materiálna škoda a nemajetková ujma. Exekučný súd vykonaním postupu podľa §-u 44 ods. 2 exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu komplexne preskúmal exekučný titul metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak fundamentálnu zásadu právneho štátu - zásadu legality (článok 2 ods. 2 Ústavy SR). Všeobecný súd, ktorý koná vo veci ako exekučný súd nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa, teda vmanévrovanie veriteľa do situácie ako by bol exekučný titul zrušený. Exekučný súd však nie je súdom v zmysle ust. §-u 40 a nasl. ZoRK, nekoná o zrušení tuzemského rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Okresný súd Nové Zámky tým, že v tejto exekučnej

veci svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobkyne na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobkyňou ako oprávnenou a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane totiž existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ustanovenej §-41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok-, ktorý vyvoláva právne účinky a však je z pohľadu exekučného súdu materiálne vykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobkyne iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s prísl., pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. V žalobe ďalej uviedla, že v dôsledku takéhoto nesprávneho úradného postupu súdu jej vznikla škoda nasledovne:

1. Majetková škoda v sume 3149,62 Euro, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere a nemôže nastať tiež akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu
2. Nemajetková ujma náhrady ktorej sa domáha v sume 629,92 Eur t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou)

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 28.2.2014 žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. V dôsledku odvolania žalobkyne tento rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 27.11.2014 pre nesprávne právne posúdenie veci a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na nové konanie. Súd v novom konaní postupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd vykonať dokazovanie vypočítaním žalobkyne nemohol, pretože tá sa na pojednávanie nedostavila hoci bola riadne a včas predvolaná, svoju neúčasť ospravedlnila a jej právny zástupca žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu, že vo veci podal návrh na prerušenie konania. Túto skutočnosť súd nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, pretože o návrhu žalobkyne súd mohol rozhodnúť aj týmto rozsudkom.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, hoci bola riadne a včas predvolaná, vec žiadala prejednať v jej neprítomnosti.

Vzhľadom na takúto procesnú situáciu súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania.

Žalobkyňa súdu dňa 9.2.2015 žalobkyňa súdu doručila návrh na prerušenie konania. Tento návrh súd posúdil nasledovne: žalobkyňa žiada, aby súd toto konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, dôvodiac, že na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie a v tom konaní sa riešia otázky, ktoré majú zásadný význam aj pre rozhodnutie v tejto veci. V návrhu žalobkyňa uviedla, že vo veci Okresného súdu Prešov na strane žalovaného vystupuje ako žalovaný 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v rade 2/ Pohotovosť s.r.o. a konanie sa uskutočňuje za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa - HOOS Bratislava. Vo vyššie uvedenej veci Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika, ako žalovaná 1/ vo veci. Jedná sa o tieto prejudiciálne otázky:

1/ môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2/ v prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3/ ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát, možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4/ má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody?

Na záver svojho návrhu na prerušenie konania žalobkyňa uviedla, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne žalobkyňa a žalovaná, má v tomto konaní pre ďalší priebeh a rozhodnutie

zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Vyššie citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Na základe tohto ustanovenia OSP súdu nevzniká povinnosť konanie prerušiť, je na jeho zvážení, či návrhu na prerušenie konania vyhovie. Súd pri takomto návrhu musí zvážiť, či toto procesné opatrenie z hľadiska predmetu sporu je potrebné a okrem toho súd musí využiť opatrenia slúžiace účelu racionálnej organizácie svojho postupu pri vedení príslušného súdneho konania tak, aby jeho postup zodpovedal aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 OSP) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

V prejednávanej veci súd bol toho názoru, že v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010 sa neriešia také otázky, ktoré majú zásadný význam pre rozhodnutie v tejto veci. Treba zdôrazniť, že žalobkyňa v tomto konaní sa domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., teda náhrady škody nesprávnym úradným postupom. Tie otázky, ktoré sa riešia ako prejudiciálne otázky vo vyššie uvedenej veci Okresného súdu Prešov, nemôžu ovplyvniť rozhodnutie súdu v tejto veci, pretože na Okresnom súde Prešov v konaní spisová značka 7C/6/2010 sa riešia iné právne otázky na základe iného skutkového stavu, preto jeho výsledok nemôže ovplyvniť rozhodnutie v tejto veci. Na základe vyššie uvedených súd je názoru, že návrh žalobkyne na prerušenie konania je nedôvodný, preto ho zamietol.

Žalovaná súdu doručila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a uplatnila si náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia). V písomnom vyjadrení žalovaná uviedla, že podľa jej názoru podaná žaloba je zmätočná hlavne preto, že žalobkyňa vôbec neuvádza spisovú značku exekučného konania (v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu), okrem toho žalobkyňa neuvádza, kedy sa dozvedela o vzniku škody a len vo všeobecnosti odkazuje na exekučný spis a tým prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno by mala znášať žalobkyňa. Okrem toho žalobu považuje za zmätočnú aj preto, lebo nie je jasný ani konkrétny titul na náhradu škody, pretože žalobkyňa uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namietá nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Vo vyjadrení ďalej uviedla, že žalobkyňa v súvislosti s uvádzanými prietahmi v exekučnom konaní vôbec neuvádza tie kroky, ktoré podnikla na odstránenie neželaného stavu, neuviedla či využila možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy na príslušnom konaní predsedovi okresného súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, teda či využila účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Poukázala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, pretože táto právomoc prináleží iba predsedovi súdu prípadne Ústavnému súdu SR. Namietala, že zákonná podmienka povinného predbežného prejednávania takéhoto nároku v tomto prípade nie je splnená, pretože v čase podania žaloby na súd zákonná lehota (6 mesiacov od prijatia žiadosti) ešte neuplynula, takže ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zdôraznila, že žalobkyňa neposkytla žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie (a to napriek výzve), preto nárok žalobkyne nepovažuje za predbežne prerokovaný podľa ust. §-u 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. Okrem toho namietala, že zákonné podmienky vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. vôbec dané nie sú. Namietala, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia podľa exekučného poriadku neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Poukázala na judikatúru ústavného súdu (sp. značka I ÚS 16/2002), z ktorej vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní a je zjavné, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V súvislosti s rozhodnutím, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia poukázala na to, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým súd takúto žiadosť zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohlo viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázala ďalej na to, že povinnosť žalobkyne riadne preukázať vznik a výšku škody je daná a tejto povinnosti žalobkyňu neodbremeňuje množstvo

podaných žalôb, ani ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní a ďalšie skutočnosti, ktorými žalobkyňa exemplárne nespĺnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Žalobkyňa nepreukázala ani vznik ani výšku škody. Žalobkyňa nepreukázala, žeby činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou a nemajetkovou škodou, preto žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu, žiadala žalobkyňu zaviazat' k náhrade trov konania (ktoré však doteraz vyčíslené neboli).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu xerokópie spisu Okresného súdu Nové Zámky č.k 10Er/96/2011 a to hlavne žiadosti exekútora o udelenie poverenia, uznesenia tohto exekučného súdu č.k. 10Er/96/2012-10 zo dňa 31.1.2011, ako aj uznesenia 27.6.2011 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 26.1.2011 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. vo veci oprávneného: POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému: V. Č. o vymoženie 830,45 Euro s prísl. Dňa 31.1.2011 vydal exekučný súd uznesenie č.k. 10Er/96/2011-10, ktorým žiadosť exekútora zamietol. Toto uznesenie nebolo napadnuté odvolaním oprávneného a po nadobudnutí jeho právoplatnosti exekučný súd uznesením zo dňa 27.6.2011 zastavil exekučné konanie (ktoré oprávnený takisto nenapadol odvolaním).

V tomto konaní žalobkyňa sa domáha náhrady škody a to jednak 629,92 Euro nemajetková ujma a 3149,62 Euro majetková škoda a to podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré škody podľa jej tvrdenia jej mali vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu vo vyššie uvedenej exekučnej veci.

Podľa ust, § 1 zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. §-u § 2 zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 6 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods.1 a 2 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom v čase začatia tohto konania

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu

Podľa ust. §-u 25 ods.1 zák.č.514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 , ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom. (Občiansky zákonník)

Podľa §-u 44 ods. 2 EP v znení účinnom v čase doručenia žiadosti o vydanie poverenia exekučnému súdu

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zssrlnkid=19665314&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=783816&FragmentId2=5524258>> o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) <javascript:%20fZzSRInternal('13010',%20'18254321',%20'18254321',%20'4793530',%20'4793531',%20'0')>. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Vzhľadom na ust. §-u 25 zákona č. 514/2003 Z.z. pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť splnené zákonné predpoklady vzniku takejto zodpovednosti podľa §-u 420 ods. 1 OZ. Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti štátu teda je 1/ existencia nesprávneho úradného postupu, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne.

Pojem nesprávneho úradného postupu zákon vymedzuje len uvedením príkladov , čo sa má považovať za nesprávny úradný postup, avšak úradný postup spravidla nie je možné právnym predpisom upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone verejnej moci . Všeobecne možno nesprávnosť úradného postupu charakterizovať, ako porušenie postupu stanoveného právnymi normami. Z vyše uvedeného vyplýva, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou tých orgánov (ktoré zákon uvádza) než rozhodovacou činnosťou.

Škodu vo všeobecnosti treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené. Nemajetková ujma je ujma, ktorá sa v majetkovej sfére poškodeného síce neprejavuje .ale sa prejavuje v rôznych skutočnostiach pre poškodeného negatívnych .

Pojem príčinnej súvislosti občiansky zákonník nijako nevymedzuje a preto treba ju chápať ako súhrn príčin , ktoré viedli k určitému výsledku (k vzniku škody). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby vychádzal z týchto vyše uvedených zásad a predovšetkým zisťoval, či všetky zákonné podmienky vzniku takejto zodpovednosti sú dané. Žalobkyňa sa domáha jednak náhrady skutočnej škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktoré podľa jej tvrdenia vznikli v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti exekútora na udelenie poverenia v 15 dňovej lehote. Nárok na náhradu škody si žalobkyňa uplatnila podľa §-u 9 zákona č.514/2003Z.z., keď podľa nej exekučný súd svojim postupom porušil povinnosť orgánu verejnej moci vydať rozhodnutie (o žiadosti exekútora na vydanie poverenia) v zákonom ustanovenej lehote resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Exekučný poriadok stanovuje len lehotu na vydanie poverenia, nie však na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo znenia ust. §-u 44 ods.2 EP, v čase doručenia žiadosti exekútora na vydanie poverenia, jednoznačne vyplýva, že 15 dňová lehota neplatí (a to ani na vydanie poverenia) , ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) <javascript:%20fZzSRInternal('13010',%20'16132775',%20'16132775',%20'4793530',%20'4793531',%20'0')>. V predmetnej exekučnej veci exekučným titulom bol práve rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu . Na základe vyše uvedených súd konštatuje, že žiaden nesprávny úradný postup podľa zákona 514/2003 Z.z. zo strany exekučného súdu - Okresného súdu v Nových Zámkoch vo veci sp.zn. 10Er /96/2011 uskutočnený nebol , preto v dôsledku neexistujúceho nesprávneho úradného postupu a v príčinnej súvislosti s ním žalobkyňa žiadna škoda

nemohla vzniknúť. Tvrdenie žalobkyne o tom, že súd o žiadosti exekútora rozhodol po uplynutí 118 dní po jej doručení, je vyvrátené obsahom predmetného exekučného spisu z obsahu ktorého vyplýva, že súd uznesenie vydal dňa 31.1.2011, teda 5. deň (pričom 15 dňová lehota ani iná lehota na vydanie poverenia v tejto exekučnej veci neplatila).

Súd zdôraznene poukazuje na to, že ani prípadný nesprávny úradný postup sám osebe (v danej veci spočívajúci v tom, že exekučný súd podľa tvrdenia navrhovateľa nerozhodol o žiadosti na vydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote a bez zákonného oprávnenia preskúmal predložený exekučný titul) bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu škody ani nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 9 ods. 1 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425065&FragmentId2=4425065>>, <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425066&FragmentId2=4425066>> a § 17 ods. 2 zákona

č. 514/2003 Z.z. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4425102&FragmentId2=4425102>> V konaní o tomto nároku žalobca musí označiť a preukázať škodu a ujmu, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, okrem toho musí byť preukázané, z akých dôvodov samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a musí byť preukázaná bezprostredná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy. Žalobkyňa tieto rozhodujúce skutočnosti len tvrdila, avšak nepreukázala, preto neboli splnené ani ďalšie zákonné predpoklady pre vznik nároku a to ani na náhradu škody a ani nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Súd, podľa žalobkyne, by mal posúdiť v tomto konaní, či exekučný súd rozhodol správne, keď žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Zistiť správnosť takéhoto rozhodnutia konajúcemu súdu neprináleží. Z pohľadu zákona č.514/2003 Z.z. výklad zákona - prípadne aj nesprávny - vykonaný konajúcim súdom a vyjadrený v jeho rozhodnutí nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Navyše, keď výklad zákona bol pojatý do rozhodnutia exekučného súdu, mohlo by ísť prípadne (pri splnení všetkých zákonných predpokladov) o zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym súdnym rozhodnutím a to podľa §-u 6 Zákona č.514/2003 Z.z. V danom prípade však ani zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym súdnym rozhodnutím nemohla vzniknúť a to preto, lebo rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, (ktorým mala byť žalobkyňa škoda spôsobená škoda), nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že v exekučnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/96/2011 nedošlo ani k nesprávnemu úradnému postupu ani nebolo vydané nesprávne súdne rozhodnutie. Súd dodáva, že v exekučnej veci, v ktorej oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený, a zároveň aj povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. platnej) rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd v exekučnom konaní realizuje svoje oprávnenie vyplývajúcu zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či predložený exekučný titul nie je v rozpore so zákonom a v danom prípade aj s ustanovením § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Podľa názoru konajúceho súdu Okresný súd Nové Zámky vo veci sp.zn. 10Er/96/2011 vykonal zákonný postup, keď po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola uzavretá platná rozhodcovská zmluva a skúmal, či oprávnenou predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul (teda zisťoval či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať spornú vec a skúmal či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky). Exekučný súd a v predmetnej veci takto skúmal, či oprávnenou predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul a pri riešení tejto otázky nebol viazaný tým, ako túto otázku posúdil rozhodcovský súd. Takýto postup exekučného súdu bol považovaný za správny a súladný so zákonom aj viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydanými v iných exekučných veciach.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nie sú dané zákonne predpoklady vzniku žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Tento záver o nedôvodnosti žaloby nemohol ovplyvniť ani predložený znalecký posudok.

Námietka žalovanej ohľadne premlčania uplatneného nároku podľa názoru súdu je nedôvodná, pretože nárok na náhradu škody podľa § 19, ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V danom prípade sa žalobkyňa dozvedela o tom, kedy súd rozhodol o žiadosti exekútora na vydanie poverenia na uskutočnenie exekúcie, dňom, keď exekútorovi bolo

doručené uznesenie súdu zo dňa 31.1.2011 . Odo dňa nasledujúceho po tomto dni teda do podania žaloby na súd, trojročná premlčacia doba neuplynula.

Námietka žalovanej o tom, že žaloba je zmätočná (hlavne preto, že žalobkyňa vôbec neuvádza spisovú značku exekučného konania v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, okrem toho žalobkyňa neuvádza, kedy sa dozvedela o vzniku škody a len vo všeobecnosti odkazuje na exekučný spis , nie je jasný ani konkrétny titul na náhradu škody) podľa ustálenej judikatúry NS SR je nedôvodná, pretože žalobkyňa v žalobe uviedla podstatné náležitosti návrhu n začatie konania podľa §-u 79 ods.1 OSP (uviedla, proti komu smeruje návrh, čoho sa týmto návrhom domáha a uviedla aj právny dôvod (náhrada škody) uplatneného práva. Vzhľadom na túto skutočnosť nebol namieste postup súdu podľa §-u 43 OSP, a nepredloženie dôkazov môže mať za následok len prípadne zamietnutie žaloby nie však jej odmietnutie.

Súd nesúhlasí s názorom žalovanej o tom, že žaloba by mala byť zamietnutá preto, lebo bola na súd podaná predčasne, keď do podania žaloby na súd neuplynula zákonná 6 mesačná lehota po doručení návrhu na obligatórne predbežné prejedanie nároku . Pre súdne rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu , pritom je nesporné , že žalovaná uplatnený nárok napriek uplynutiu zákonnej lehoty v rámci predbežného prejedania nároku návrhu žalobkyne nevyhovela a to ani čiastočne, preto súd vec prejednal a o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodol týmto rozsudkom.

Súd dodáva, že žalobkyňa vo svojej žalobe žiadala o veci vydať medzitimny rozsudok (podľa §-u 152 ods.2 OSP) . Súd však bol toho názoru, že v tejto veci nie je dôvod na postup podľa §-u 152 ods.2 OSP , preto v tomto rozsudku s týmto návrhom žalobkyne sa ani nezaobera.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 142 ods. 1 OSP , keď v konaní úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nevyčíslila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha